

de verdad representa la decencia y la inteligencia de esta tierra. (*Se senten veus que diuen: «¡Muy bien!; aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, quina és la posició del govern valencià davant la previsible reducció de recursos hídrics destinats a les comarques del sud del nostre país, les comarques de la Vega Baja, l'Alacantí, el Vinalopó, com a conseqüència de les disposicions estatutàries que pugua contenir l'Estatut d'autonomia de Castella-la Manxa?

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyor portaveu del Grup Compromís, dir-li que mentres hi haja un govern del Partit Popular, la defensa de l'aigua en tots els seus conceptes estarà garantida.

Fa uns anys, i desgraciadament amb el recolzament del seu partit polític, es va crear una mena d'associació que s'anomenava Nova Cultura de l'Aigua. Eixe va ser un gran mal per a la defensa dels nostres recursos hídrics.

El constant abús de la paraula en contra de la connexió del transvasament del Xúquer al Vinalopó va donar ales a altres comunitats autònomes per a intentar acabar amb el transvasament del Tajo al Segura.

Vosté és responsable directe del que en estos moments està passant per culpa que en aquell moment es va ficar en dubte el transvasament del Xúquer al Vinalopó. I algunes persones diuen: «Si entre els mateixos ciutadans de la Comunitat Valenciana fiquen entrebancs per a fer un transvasament de l'aigua del Xúquer al Vinalopó, per què els de Castella-la Manxa tenen de donar aigua als alacantins?»

Mosatros varem defendre, i continuem defensant, el transvasament de l'aigua de l'Ebre; continuem pensant en aquell transvasament del Xúquer al Vinalopó, tal com estava previst en el seu moment i continuarem defensant absolutament el transvasament del Tajo al Segura, sense retalls i sense condicions.

La diferència és que mosatros hem estat sempre en la mateixa línia i en el mateix camp, i vostés varen estar en la Nova Cultura de l'Aigua, que va ser un element de discussió fonamental per a donar ales al que hui és un problema entre territoris.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Vullc agrair-li que m'haja contestat en valencià. Considere que el valencià és un patrimoni de tots els valencians.

I l'he escoltat atentament perquè el tema que ens ocupa és important. I m'ha preocupat la seua intervenció, perquè

vosté continua sent el president del conflicte de l'aigua. I el problema que tenim és molt seriós i molt greu.

El problema que tenim en estos moments... I el nostre grup ha donat sempre suport al transvasament Xúquer-Vinalopó, emparat per la Unió Europea. Vosté està en un conflicte amb la Unió Europea. I la sentència de l'Audiència Nacional ens ha donat la raó i li l'ha llevada a vosté; sentència d'esta última setmana. Els tribunals ens donen la raó, i tenim darrera la Unió Europea i la Nova Cultura de l'Aigua.

Però ara el problema que tenim damunt la taula, i que necessitem fer una bona diagnosi, amb rigor, del que està passant, és que vostés, el Partit Popular i el Partit Socialista, han pactat en Castella-la Manxa un estatut que contempla, en primera fase, una caducitat del transvasament Tajo-Segura; segon, una reserva hídrica.

I en estos moments s'estan realitzant reunions clandestines amb Madrid per a pactar una solució que pot afectar a les nostres comarques del sud, i pot suposar la desaparició d'un recurs estratègic per al poble valencià. Estem parlant de més de 100.000 llocs de treball, de 40.000 hectàrees regades i estem parlant de crear un desert per la seua mala política. La Vega Baja, el Vinalopó i l'Alacantí poden ser un desert si no canvia vosté de polític i d'actitud.

Vosté tindria d'escoltar el que han fet ahir mateixa en l'Assemblea de Múrcia. Vosté no pot continuar sent el president del desastre hídric al nostre país.

Ha dit vosté que amb el PP la defensa hídrica està garantida? Però si vostés pactaren —el senyor Zaplana, el seu antecessor—, amb el Grup Socialista, pactaren el pacte de la conca del Xúquer i els drets històrics dels regants del Xúquer els van entregar a Castella-la Manxa. Dos tercers parts del cabal del riu Xúquer s'utilitzen en estos moments en la Manxa, i només una tercera part ací. I això ha afectat fins i tot a la butxaca dels nostres ciutadans, perquè paguen la potabilització de l'aigua del riu Túria més cara. No li ho podem dir a la senyora alcaldessa.

Senyor president, qui mana més, vosté o la senyora Cospedal? (*Veus*) I mire al senyor Ricardo Costa. Tenim pes polític?

Per tant, si la situació és tan dramàtica que s'ha analitzar amb rigor, amb una bona perspectiva, saber que estem sense aliats... És que, president, a vosté ja no el rep ni el senyor Rajoy. Es va reunir vosté amb el senyor Rajoy a Alarcón, el famós pacte d'Alarcón, el pacte del riu Xúquer. Però han tingut d'eixir els empresaris valencians a dir-los als seus homòlegs de Castella-la Manxa que arreglem la situació, perquè no tenim aliats. I vosté s'encabota en una política fracassada hídrica, sense tindre en compte el que li estan dient des de la Unió Europea, el que li estan dient els empresaris i el que està dient (*inintel·ligible*)... Ara demanen vostés solucions a través d'una autoritat nacional de l'aigua. És que eixe era el camí.

Però vostés en què estaven pensant quan aprovaren l'Estatut, l'article 17 de l'Estatut d'autonomia? En què estaven pensant, vostés i vostés? Pensaven que Aragó anava a callar-se? Aragó té aprovada una reserva hídrica de 6.500 hectòmetres cúbics per a regar tots els Monegros i fer una selva tropical, i fer fins i tot las Vegas dels Monegros, projecte del PSOE d'Aragó i del PP d'Aragó.

I ara és el que va a passar a Castella-la Manxa. Centrem-nos en el problema real. El nostre grup parlamentari és un grup parlamentari que actua entenenent que s'han de buscar solucions als problemes que tenim plantejats. Som un grup parlamentari i entenem la política com a solucions dels problemes, no per a crear més problemes.

Per això li demane, president, vosté presentarà un recurs d'inconstitucionalitat si finalment Castella-la Manxa, amb els vots del PP i PSOE, aproven una reserva hídrica en el seu estatut d'autonomia? Presentarà vosté un recurs d'inconstitucionalitat?

La senyora presidenta:

Honorable president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Tard, senyor Morera, massa tard. Tard al valencianisme polític, tard. Ha perdut el tren, ha perdut el tren. Tard a la defensa de l'aigua. Ha perdut el tren. I tard per començar a fer campanya ací per a intentar no ser del PSOE, vostés i vostés. Vosté ja està afegit, ja està unit a este projecte polític per a tota la vida. Vosté ja està acabat políticament. *(Aplaudiments)* No, no, no.

Entenc, entenc perfectament el que està intentant vosté, perquè li queda any i mig, però vosté ja forma part del que ha passat. Sí, bé. Ja no té solució, senyor Morera, s'ha acabat.

És una llàstima, no hi ha temps ja per a recuperar la posició i l'equilibri i el valencianisme, la defensa de l'aigua... No, no, no. No, no, perquè ja tot el món sap perfectament que vosté ha acabat amb el nacionalisme valencià, ha acabat a més a consciència. I el valencianisme polític de veritat està en les bancades del Partit Popular. *(Aplaudiments)* S'ha acabat.

Imagine, imagine que els estratèges del Bloc hauran dit: «Ara tens de dir que no eres ni d'un ni d'un altre.» No, no, no. Vosté està on està i vosté ha tingut una legislatura... en fi, que és per a donar-li matrícula d'honor a vosté, matrícula d'honor.

I allò del grup parlamentari, ja m'explicarà vosté què és açò del grup parlamentari, perquè és una cosa prou heterogènia.

Les tres últimes votacions que hi ha hagut ací en esta cambra en defensa de l'aigua, vosté, vosté personalment, Enric Morera, vosté, ha votat en contra de la defensa de l'aigua de la Comunitat Valenciana. *(Aplaudiments)* Vosté. Tres, tres. 11 de febrer, 6 de maig, 1 d'abril. Vosté ha votat en contra.

Per tant, no vinga ara a contar-me coses rares, que no té sentit.

I vosté, el Bloc Nacionalista Valencià, que ni és bloc, ni és nacionalista ni és valencià, li tinc de dir, li tinc de dir que per culpa de la Nova Cultura de l'Aigua, que ja no estan per ahí amb les pancartes, però per culpa de la Nova Cultura de l'Aigua, els de Castella-la Manxa varen dir: «Si els valencians entre ells no se fiquen d'acord per a donar aigua del Xúquer al Vinalopó, com és possible que demanen a Castella-la Manxa l'aigua per al Segura?» No, no, no. Vosté no pot parlar de les comarques alacantines, perquè les comarques alacantines encara no tenen un transvasament com Déu mana per culpa de vosté, d'Enric Morera *(aplaudiments)*, d'Enric Morera. Perquè el traçat, perquè el traçat ja estava fet, era qüestió de fer la connexió. En estos moments el Vinalopó tindria aigua també del seu transvasament.

Per tant, tard al valencianisme, molt tard, senyor Morera, molt tard; i molt tard a la defensa de l'aigua. Mentre a la Generalitat valenciana hi haja un govern del partit Popular, l'aigua, la defensa, la reivindicació i la lluita amb els regants i els llauradors de la Comunitat Valenciana, de Castelló, València i Alacant, serà una referència inexcusable, perquè per a mosatros el més important sempre és la nostra terra.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, pareix mentira que després d'estes vacances interminables i de pensar que venia vosté a treballar, poc fa per la defensa dels interessos dels valencians, perquè la seva paraula val menys que la del seu propi sastre. Tot açò és el que vosté ha aconseguit esta legislatura.

Estem acostumats a vore'l a vosté vendre's al millor postor. Fins i tot que tots els valencians i valencianes hagen cregut que la seva paraula val menys que la del seu propi sastre. Tot açò és el que vosté ha aconseguit esta legislatura.

Però malgrat açò, nosaltres volem més que un simple lema, un simple discurs que vosté ens té acostumats a fer. Volem un compromís seriós. I la pregunta era prou senzilla, però vosté sembla que ja no és tan entenedor. No vol entendre qui li reclama a vosté compromisos concrets i públics.

La pregunta és molt senzilla: ¿va a presentar, a recolzar estes Corts perquè presenten un recurs d'inconstitucionalitat de l'estatut de Castella-la Manxa? Prou senzilla. O ¿pensa...? *(La senyora presidenta desconnecta el micròfon)*

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Mollà. Muchas gracias. *(La senyora Mollà parla sense micròfon)* Señora Mollà, llamo al orden. *(Veus i protestes)*

Honorable president.

El senyor president del Consell:

No li conteste a vosté, senyoria, li conteste als milers de persones que he tingut al llarg dels anys que sóc president de La Generalitat, de parlar amb ells, a llauradors que vosté no coneix, a regants que vosté no coneix, ni sap quines són les seues preocupacions.

Mosatros hem fet de la lluita de l'aigua una forma de ser i estar en política, de ser i d'estar en política, perquè l'aigua és fonamental per al present i el futur de la nostra terra. Jo he dit en moltes ocasions, en reunions, centenars de reunions, a la Vega Baja, al Vinalopó o en qualsevol comarca de la Comunitat valenciana, que per a mi és fonamental, és estructural, és essencial la defensa de l'aigua en el nostre territori, l'aigua, el finançament, les inversions en infraestructures.

Qualsevol instància, inclòs el Tribunal Constitucional, tot el que faça falta per a defendre els interessos de la meua comunitat, del meu poble, de la meua terra. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Senyor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Senyor president, després de la seua primera intervenció, no puc dir altra cosa que «Morera president!» Perquè si Morera, des de fora de Les Corts, perquè en aquell moment estàvem fora de Les Corts, va ser capaç de tombar tota la política hídrica que el govern presidit per vosté va fer amb tots els mecanismes que vosté té al seu abast, senyor president, dimitixca i elegim Morera que té més capacitat de govern que vosté, i ho acaba de reconèixer. *(Aplaudiments)*

Mire, senyor president, seriosament, l'envaniment no és bo. L'envaniment no és bo, i en un cap de govern és perillós. Perquè des de l'atreviment se pot passar a l'originalitat o al ridícul. Perquè hi ha una capa fina de cristall transparent que és el que separa l'originalitat del ridícul. I vosté ha fet el ridícul. L'ha fet avui al contestar-li a Morera, i el va fer el dia que va proposar que l'Estatut nostre contemplara unes mesures que no afectaven la nostra comunitat. Què se pensaven que farien els altres?.

Senyor president, vosté és el responsable que no tinguem l'aigua! Vosté és responsable d'obrir la caixa dels trons! Perquè la política hídrica és estatal. Si no és que tracte (*inoible*) ...

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

El senyor Pañella Alcàcer:

...que tenen només...

La senyora presidenta:

Señor Pañella, señor Pañella, muchas gracias. (*Remors*)

Tiene la palabra el *president* del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, presidenta.

El senyor Morera, m'ha de donar les gràcies, perquè ja té un vot per a ser candidat del seu partit. (*Rialles i aplaudiments*) Ja té un vot..., ja té un vot en el Bloc perquè vosté siga el candidat, no sé si del Compromís, d'un partit independent, d'un grup d'amics o del que siga, però, en qualsevol cas, ja té vosté el vot per a ser candidat del seu company de bancada.

Ridícul, ridícul és ficar-se darrere d'una pancarta, (*veus*) i intentar..., (*rialles*) i intentar parar el transvasament del Xúquer al Vinalopó, (*veus*) fer seguidisme, fer seguidisme de partits nacionalistes d'altra comunitat autònoma en matèria d'aigua, per exemple...

La senyora presidenta:

¡Señora Ninet, la llamo al orden!
President.

El senyor president del Consell:

Senyora presidenta, el *sonsonete* este m'agrada moltíssim, forma part de l'embolic este. (*Protestes*)

La senyora presidenta:

Perdón, señora Noguera. (*Veus*) Corrijo..., corrijo, señora Noguera, la llamo al orden por primera vez. Y rogaría que mientras intervenga cualquier diputado que, por favor, guarden silencio, porque es una muestra de respeto.

Perdón, ¿quiere que la llame ahora al orden también?
Señor presidente.

El senyor president del Consell:

No, li dia, presidenta, que no m'importa, que el *sonsonete* este de la part de l'esquerra que sempre és interessant.

Dia que ficar-se darrere d'una pancarta, que al final ja diem mosatros, anava a ser l'excusa per a intentar trencar el transvasament del Tajo al Segura, això sí que és fer el ridícul en defensa dels nostres interessos. I a un any i mig de les eleccions, vindre ací el Bloc a dir que és valencianista i que defensa també l'aigua, això és fer el ridícul.

L'aigua es defensa hui, ací, dijous, en el parlament autonòmic, ací, i també per als camps de golf, i també per als camps de golf, eh? (*Remors*) L'aigua es defensa ací els dijous i al llarg de tot l'any, sense fer demagògia, i estar junt a la gent que necessita de veritat que l'aigua siga una realitat.

El dia que vostés coneguen la gent que treballa en el camp i rega amb una goteta d'aigua per a fer possible una collita, podran ací parlar de l'aigua. Mentres no ocorrega això, no tenen cap possibilitat política de defensar una qüestió tan absolutament nostra com és la política hídrica. La política hídrica es fa tots els dies. I la Generalitat valenciana no ha fet una altra cosa al llarg d'estos anys.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments i protestes*)

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre els expedients de regulació d'ocupació

La senyora presidenta:

Señorías, continuamos con el último punto de esta sesión plenaria: toma en consideración de la Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre los expedientes de regulación de empleo, presentada por los grupos parlamentarios Esquerra Unida-Bloc-Verds-Izquierda Republicana: Compromís.

Para su presentación y defensa, tiene la palabra el señor Pañella. (*Veus*)

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies, senyora presidenta.
Gràcies, senyories, per la seua atenció.

La senyora presidenta:

Por favor, rogaría a los señores diputados que tomen asiento en sus escaños y mantengan silencio.

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies.

Senyories, La Generalitat és l'autoritat que aprova els expedients de regulació d'ocupació, i per això volem que adquirisca un compromís, que es comprometia socialment amb els treballadors i treballadores afectats. I això volem que ho faja exigint que eixos expedients estiguen acompanyats de clàusules que garantisquen nous llocs de treball per a les persones despatxades.

Des del Bloc i des de Compromís, mostrem la nostra preocupació per la greu crisi econòmica que afecta els ciutadans i ciutadanes del País Valencià. Una crisi que es tradueix en este moment en quasi mig milió de persones en atur i moltíssimes famílies amb tots els seus membres sense treball a nivell del nostre país.

Això, senyories, és un drama social i humà. I deuria ser-ho, o deuria ser considerat aixina per nosaltres. I la nostra responsabilitat com a polítiques, com a representants triats democràticament pels ciutadans i ciutadanes és donar solu-